

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 143)

z dnia 9 maja 2023 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 143)

9 maja 2023 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– projekty dezyderatów:

- w sprawie zmiany art. 36 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych;
- w sprawie zmian w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- w sprawie zmiany art. 179 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

– projekt opinii w sprawie propozycji zmian w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego oraz ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;

– petycję w sprawie zmiany lub uchylenia art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2329) (BKSP-144-IX-673/22);

– petycję w sprawie podniesienia wysokości renty socjalnej do wysokości kwoty płacy minimalnej (BKSP-144-IX-686/23);

– petycję w sprawie uchylenia lub zmiany art. 155 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2022 r. poz. 1510 ze zm.) w zakresie dotyczącym zasad wliczania okresu nauki do okresu pracy (BKSP-144-IX-687/23);

– petycję w sprawie zmiany ustawy dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2022 r. poz. 447 ze zm.) w zakresie dotyczącym uprawnień asystentów rodzinnych i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej (BKSP-144-IX-670/22).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Stanecki** dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Piotr Gołębiowski** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Demograficznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Tomasz Piotrowski** zastępca dyrektora Departamentu Nauki Ministerstwa Edukacji i Nauki, **Bartłomiej Dzik** zastępca dyrektora Departamentu Analiz Rynku i **Artur Rogowski** zastępca dyrektora Departamentu Prawnego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **Marek Wójcik** pełnomocnik zarządu ds. legislacyjnych Związku Miast Polskich oraz **Tomasz Kuszelejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej, **Agnieszka Brzezińska** – specjalista ds. upowszechniania wiedzy o Sejmie z Wszechnicy Sejmowej w BKSP.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 143. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad. Projekt porządku posiedzenia został paniom i panom posłom przedstawiony przed posiedzeniem. Czy są uwagi do projektu porządku posiedzenia? Nie słyszę.

Szanowni państwo, mamy prośbę od Ministerstwa Finansów, by zdjąć z dzisiejszego porządku obrad punkt przewidziany jako piąty, mianowicie rozpatrzenie petycji o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o rzeczniku finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej w zakresie dotyczącym reklamacji. Nie byłoby dzisiaj przedstawiciela ministra finansów, stąd prośba o przełożenie na inne posiedzenie. Czy są zastrzeżenia do takiej prośby, propozycji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż ten punkt zdjęliśmy.

Proponuję także, byśmy rozpoczęli posiedzenie od rozpatrzenia projektów dezyderatów i opinii, bo wtedy mamy już zatwierdzone i gotowe do zamknięcia tamte sprawy. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, iż Komisja akceptuje taką zmianę kolejności rozpatrywania. Nie słyszę sprzeciwu. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek i kolejność posiedzenia.

Rozpoczynamy zatem od rozpatrzenia projektów dezyderatów.

Pierwszy dezyderat w sprawie zmiany art. 36 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Drugi dezyderat jest kierowany do ministra infrastruktury w sprawie zmian w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Petycję referował pan poseł Wojciechowski. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tego dezyderatu? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat jest skierowany do ministra edukacji i nauki w sprawie zmiany art. 179 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Petycję referowała pani przewodnicząca Augustyn. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tego dezyderatu? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Szanowni państwo, opinia do ministra sprawiedliwości w sprawie propozycji zmian w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego oraz ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Petycję referował pan poseł Wojciechowski. Bardzo proszę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Opinia jest bardzo szczegółowa i wyczerpująca, nie wnoszę żadnych uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła opinię.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego. Proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany lub uchylecia art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja spełnia wymogi formalne, czyli możemy się tą petycją zająć i wypracować metodę realizacji oczekiwania, które jest przedmiotem petycji, chociaż ono nie jest precyzyjnie zdefiniowane. Wnosząca petycję – bo jest nią kobieta – zwracając się do pani marszałek Sejmu, a pani marszałek do nas, zwraca się z prośbą o uchYLECIE lub poprawkę albo nowelizację dotyczącą art. 63 ustawy o uregulowaniu prawa własności gospodarstw rolnych bez barier czasowych.

Podłożem skierowania do nas petycji – i to wynika z treści – jest sprawa osobista tej pani, Chodzi o fakt posiadania przez nią nieruchomości będącej dzisiaj w kształcie, jeżeli chodzi o granice i o zapis dotyczący własności, zdaniem tej pani, dla niej krzywdzącym. Ona się odnosi do kilku zdarzeń historycznych, które związane są z prawem spadkowym, z przekazywaniem tej nieruchomości, ale głównie dotyczą sprawy obecnego kształtu tej nieruchomości i prawa do niej, co wnosząca petycję podaje w wątpliwość, przywołując okoliczności historyczne. Uważa, że pewną blokadą, która uniemożliwia jej dochodzenie swoich praw, jest zapis art. 63 ustawy o gospodarce nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Trzeba też zwrócić uwagę, że w uzasadnieniu wskazano okoliczność, która według wnoszącej jest rzeczywiście taką, która uniemożliwia jej dochodzenie swoich praw. Chodzi o decyzję wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych. Ustawa ta spowodowała taki, a nie inny kształt nieruchomości, jak również własność, o czym pani pisze w swojej petycji. W każdym razie ustawa o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa i art. 63 powoduje, że wnosząca petycję nie może wystąpić na drogę sądową celem naprawienia szkody, która jej zdaniem jest ewidentna.

Treść ust. 2 czy pkt 2 art. 63 mówi bowiem, że do ostatecznych decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych – czyli tej, o której mówiłem – nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności i uchylecia lub zmiany decyzji. Należy to czytać w ten sposób, że ustawa z 1971 r. dokonała jedynej i ostatecznej decyzji, która była decyzją administracyjną dotyczącą tej nieruchomości. Nawet ta pani, która się nie zgadza z tą decyzją, nie ma dzisiaj na podstawie tego zapisu prawa ubiegania się o zmianę w postępowaniu sądowym.

Art. 1 ustawy uwłaszczeniowej z 1971 r. stanowił, że nieruchomości wchodzące w skład gospodarstw rolnych i znajdujące się w dniu wejścia w życie tej ustawy w samoistnym posiadaniu rolników stają się z mocy prawa własnością tych rolników, jeżeli oni sami lub ich poprzednicy objęli te nieruchomości w posiadanie na podstawie zawartej bez przewidzianej prawem formy umowy sprzedaży, zamiany, darowizny, umowy o przeniesienie własności, o zniesienie współwłasności albo umowy o dział spadku.

Czytam precyzyjnie te rzeczy, które decydowały o takim, a nie innym uwłaszczeniu na danej nieruchomości: „Rolnicy, którzy do dnia wejścia w życie ustawy posiadali nieruchomości jako samoistni posiadacze nieprzerwanie od pięciu lat, stali się z mocy prawa właścicielami tych nieruchomości, chociażby nie zachodziły warunki określone wyżej. Jeżeli jednak zyskali posiadanie w złej wierze, nabycie własności następowało tylko wtedy, gdy samoistne posiadanie trwało co najmniej przez lat dziesięć”.

Przepisy ustawy z 1971 r. jak gdyby usankcjonowały prawo własności danej nieruchomości rolnej dla tych, którzy ją posiadali w użytkowaniu co najmniej 5 lat. Wydaje się, że w oparciu o przepisy art. 63 obecnie obowiązującej ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa nie ma sposobu, nie ma możliwości podważenia tego uwłaszczenia z tytułu ustawy z 1971 r. Sprawą zajmował się też Trybunał Konstytucyjny, który stwierdził, że nie widzi niezgodności z konstytucją i oddalił sprawę ustawy z 1971 r. oraz decyzje, które w jej wyniku były podejmowane. Oznacza to, że obecnie nie

ma prawnej możliwości wzruszania aktów własności ziemi wydanych na podstawie owej ustawy uwłaszczeniowej.

O wyroku Trybunału Konstytucyjnego już mówiłem. Oczywiście posiadamy możliwość dokonania zmiany, chociażby przez wykreślenie owego art. 63, bo w obecnym stanie prawnym organy administracji publicznej nie mogą zajmować się oceną legalności aktu własności ziemi, a złożenie żądania wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji uzasadniało odmowę wszczęcia tego postępowania. De facto pani, która kwestionuje obecny stan prawny, nie ma dzisiaj możliwości, aby ubiegać się przed sądem o zmianę decyzji uwłaszczeniowej na podstawie ustawy z 1971 r.

Wracam do samej treści petycji. Autorka wnosi do nas o to, abyśmy uchylili lub wnieśli poprawkę albo przeprowadzili nowelizację. Moim zdaniem nowelizacja polegałaby na tym, żeby przygotować projekt ustawy, który będzie wykreślał wspomniany art. 63. Wtedy takie postępowanie będzie można wzruszać i podejmować. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Panie pośle, zatem proszę o rekomendację.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Biuro Analiz Sejmowych w swojej opinii stwierdziło, że jest to rzeczywiście problem. Uznało, że nie widzi pilnej potrzeby dokonywania zmiany.

Tym niemniej wydaje się, że może to nie być sprawa odosobniona, dlatego proponowałbym jednak skierowanie dezyderatu do ministra sprawiedliwości w kwestii tego, czy tego typu zdarzenia często mają miejsce, czy jest w tej sprawie jakaś informacja, czy jest to istotna waga, którą powinna się zająć nasza Komisja, przygotowując ewentualnie projekt zmiany ustawy. A może ministerstwo – myślę chyba o Ministerstwie Sprawiedliwości – jest na drodze przygotowywania takiego projektu? Myślę, że takie rozwiązanie byłoby korzystne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie pośle, myślę, że do premiera, bo nasz stały doradca wskazuje jako właściwego do skierowania dezyderatu ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Dlatego może do premiera, niech premier zdecyduje, który z tych ministrów po konsultacji z innymi ministrami przedstawi nam stanowisko.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Może to jest dobre rozwiązanie, nawet lepsze niż to, które zaproponowałem. Chodziło mi o ministra sprawiedliwości, dlatego że to do sądów trafiałyby ewentualnie wnioski.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak jest.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Dlatego niech premier w porozumieniu z obydwoma ministrami wypracuje stanowisko.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Na pewno dotyczy to też ministra sprawiedliwości, ale żeby jednak ministrowie w porozumieniu przedstawili stanowisko.

Zatem jest rekomendacja, byśmy w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Czy wobec tej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

W punkcie drugim proszę panią przewodniczącą Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji w sprawie podniesienia wysokości renty socjalnej do wysokości kwoty płacy minimalnej.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, petycja została wniesiona przez osobę fizyczną. Zwrócono się o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie podniesienia wysokości renty socjalnej do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Autor także zaproponował, aby zmiana

weszła w życie w styczniu 2024 r., a także aby renta socjalna była waloryzowana w takim stopniu jak wynagrodzenie minimalne w Polsce.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Autor w uzasadnieniu odwołał się do trudnej sytuacji społecznej i materialnej osób niepełnosprawnych. Wskazał, że w Polsce na dzień 1 lipca 2022 r. było około 300 tys. osób niepełnosprawnych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pobierających rentę.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Tak, pobierających rentę. Oszacował też, że miesięczny koszt podniesienia renty socjalnej wyniesie około 330 mln zł, a rocznie będą to ok. 4 mld zł.

Tak jak wspomniałam, w petycji wniesiono propozycję podwyższenia renty socjalnej do kwoty minimalnego wynagrodzenia. Należy podkreślić, że w tej chwili w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny znajdują się dwa projekty dotyczące zwiększenia kwoty renty socjalnej do minimalnego wynagrodzenia. Jest to projekt obywatelski oraz projekt posełski. Wydawałoby się, że należałoby umożliwić Komisji prace nad tym projektem celem wypracowania najlepszego rozwiązania. Drugim rozwiązaniem może być skierowanie dezyderatu do minister rodziny i polityki społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Jest rekomendacja, żeby wystąpić z dezyderatem do minister rodziny i polityki społecznej.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę panią przewodniczącą Izabelę Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie uchylecia lub zmiany art. 155 § 2 Kodeksu pracy w zakresie dotyczącym zasad wliczania okresu nauki do okresu pracy. Proszę.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo.

Petycja także została wniesiona przez osobę fizyczną. Przedmiotem petycji jest postulat zmiany ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy poprzez wykreślenie art. 155 § 2 lub ewentualnie jego zmianę, aby okres zatrudnienia w trakcie pobierania nauki zawsze wliczał się do okresu pracy. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

Teraz należałoby się zastanowić, jak do tej petycji podejść. Petycja nie przedstawia projektu konkretnego nowego brzmienia regulacji, a zmiana miałaby dotyczyć tylko ustalania wymiaru urlopu wypoczynkowego przysługującego pracownikom. Cała petycja zmierza do korzystniejszego traktowania okresów zatrudnienia, w których jednocześnie pobierana jest nauka. Należy się zastanowić, czy to nie byłoby jakieś nadzwyczajne faworyzowanie tej grupy pracowników, którzy jednocześnie w czasie zatrudnienia pobierają naukę. I tyle.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy pan dyrektor Stanecki zechciałby się do tej sprawy odnieść? Proszę.

Dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Marcin Stanecki:

Tak, z przyjemnością.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, naszym zdaniem petycja nie zasługuje na uwzględnienie. Trafnie jest zwrócona uwaga przez Biuro Analiz Sejmowych, że już pierwszy akt prawny, którym była ustawa z 1969 r., przewidywał różnico-

wanie urlopu wypoczynkowego. Ustawa, która była uchwałą V Zjazdu KP PZPR, trafiła do Kodeksu pracy. Generalnie urlop wypoczynkowy ma służyć regeneracji sił fizycznych i psychicznych pracownika i każdy pracownik ma prawo do corocznego, nieprzerwanego płatnego urlopu wypoczynkowego. Wymiar urlopu w naszym kraju jest bardzo korzystnie ukształtowany, bo wynosi 20 i 26 dni, pomimo że dyrektywa unijna mówi o czterech tygodniach. Jeszcze przed wejściem Polski do Unii istniał wymiar urlopu wynoszący 18 dni dla pracownika po roku pracy.

Co ważne, wnoszący petycję chce, żeby zlikwidować przepis, z którego wynika, że jeżeli pracownik pobierał naukę w czasie zatrudnienia, do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu, wlicza się bądź okres zatrudnienia, w którym była pobierana nauka, bądź okres nauki, zależnie od tego, co jest korzystniejsze dla pracownika. Generalnie zapisy dotyczące wliczania nauki do wymiaru urlopu, oczywiście tych okresów nie sumujemy, wynikają też wprost z Kodeksu pracy. Z uzasadnienia do Kodeksu pracy wynikało, że one miały stanowić bodziec do nauki. W art. 17 Kodeksu pracy mamy zapis, że pracodawca ma obowiązek ułatwiać pracownikom podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Analogiczny zapis widnieje w podstawowych obowiązkach pracodawcy – art. 94 pkt 6.

Chcę zwrócić uwagę, że wnoszący petycję zupełnie pominął dział III Kodeksu pracy – Kwalifikacje zawodowe pracowników. Wynika z niego, że pracodawca może zawrzeć z pracownikiem umowę i na podstawie tej umowy, z której będzie wynikało, że pracownik podnosi kwalifikacje zawodowe, takiemu pracownikowi, który się uczy, będzie przysługiwał urlop szkoleniowy w wymiarze 6 dni, a nawet 21 dni w ostatnim roku studiów na przygotowanie pracy dyplomowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do egzaminu dyplomowego.

Co ważne, za czas urlopu szkoleniowego oraz za czas zwolnienia z całości lub części dnia pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia. Ponadto pracodawca może przyznać pracownikowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe dodatkowe świadczenia, w szczególności pokryć opłaty za kształcenie, przejazd, podręczniki i zakwaterowanie. Czyli już z Kodeksu pracy wynika, że jeżeli pracodawca chciałby, żeby jego pracownik się uczył, to może zawsze zawrzeć umowę (oczywiście forma pisemna jest obowiązkowa), w której będzie przewidziany, tak jak przedstawiłem, szereg korzystnych elementów dla pracownika.

W związku z tym petycja, żeby preferować osoby uczące się, wydaje się nietrafiona, bo już dzisiaj mamy zapisy Kodeksu pracy, które umożliwiają kształcenie. Jak państwu przedstawiłem, są one bardzo korzystne, ponieważ niezależnie od wymiaru urlopu wypoczynkowego w wymiarze 20 lub 26 dni taki pracownik może dostać nawet 21 dni urlopu szkoleniowego płatnego plus również dodatkowe świadczenia pokrywane przez pracodawcę.

W związku z tym wnoszę o to, żeby nie nadawać dalszego biegu tej petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Wszystkie stanowiska są zbieżne. Zatem jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję, panie dyrektorze.

Ostatnia w dniu dzisiejszym petycja, bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa. Petycja dotyczy zmiany ustawy 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w zakresie dotyczącym uprawnień asystentów rodzinnych i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu doprowadzenie do zmiany ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej poprzez m.in.: przyznanie asystentowi rodziny i koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych; zagwarantowanie asystentom rodziny i koordynatorom rodzinnej pieczy zastępczej pomocy psycho-

logicznej, dodatkowego urlopu, dodatku do wynagrodzenia, zwrotu kosztów przejazdu z miejsca pracy do miejsca wykonywania przez niego czynności zawodowych, zwrotu kosztów uczestnictwa w szkoleniu; przyznanie ekwiwalentu za pranie i używanie odzieży; ustalenie stopnia zawodowego dla asystentów rodzin i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej, również wykreślenie obowiązku asystenta rodziny, który polega na udzieleniu pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej; jak również dodanie przepisu, że maksymalny czas pracy asystenta z rodziną wynosi 18 miesięcy, chyba że z opinii asystenta wynika uzasadniona potrzeba przedłużania wskazanego okresu.

Poza tym chodzi też o wprowadzenie regulacji dotyczącej sporządzania wspólnego z koordynatorem rodziny i pieczy zastępczej planu pomocy dziecku i rodzinie, dodanie przepisu uprawniającego asystenta rodziny do wglądu do dokumentów zawierających dane osobowe członków rodziny niezbędne do prowadzenia pracy z rodziną.

Następne postulaty to: rezygnacja z formy wykonywania zawodu w ramach umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o zleceniu; wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą asystentura rodziny świadczona jest w oparciu o zasadę dobrowolności, chyba że przydzielenie asystenta rodzinnego następuje na podstawie orzeczenia sądu.

Kolejny, dziesiąty już, postulat to wprowadzenie zadania asystenta rodziny, polegającego na monitorowaniu funkcjonowania rodziny po zakończeniu z nią pracy. Kolejne: wprowadzenie legitymacji służbowych, obowiązek pracodawcy względem asystenta rodziny, polegający na zagwarantowaniu superwizji. Jest to metoda szkolenia, wzbogacenia kompetencji w zawodach polegających na pracy z ludźmi, uczenia analizy problemów. Ostatni postulat to doprecyzowanie art. 12 ust. 1 pkt 4 w kontekście, że przestępstwo umyślne to przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

Szanowni państwo, petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Jak wskazuje wnioskodawca petycji, od wielu lat proponuje dopisanie do ustawy dotyczącej asystentów rodziny i koordynatorów rodziny i pieczy zastępczej uprawnień pracowniczych, które posiadają przedstawiciele innych służb społecznych wykonujący pracę w miejscu zamieszkania rodziny, czyli tzw. terenie, tak jak pracownicy socjalni. Postuluje się również wprowadzenie doprecyzowania zasad awansu zawodowego asystentów i koordynatorów, które obecnie są regulowane w art. 20 ustawy o pracownikach samorządowych; zaszeregowani są oni w grupie stanowisk pomocniczych, co skutkuje obserwowalną dobrowolnością w awansowaniu tych pracowników.

Postuluje się również wykreślenie obowiązku asystenta rodziny, który polega na udzieleniu pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i otrzymywaniu pracy zarobkowej. Jak wskazuje autor petycji, od 2011 r. kolejne nowelizacje omawianej ustawy nie tylko wprowadzają nowe obowiązki dla asystentów, ale ukierunkowują ich na działania kontrolne, interwencyjne oraz powielają zadania innych zawodów pomocniczych.

Postulaty złożone w omawianej petycji mają służyć przywróceniu pierwotnej funkcji wspierającej rodzinę oraz zatrzymaniu tzw. odpływ pracowników z zawodu asystenta rodziny. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan Krzysztof Pater w swoim stanowisku wskazuje, iż petycja zawiera postulaty kompleksowej regulacji statusu asystenta rodziny lub koordynatora rodziny i pieczy zastępczej. Jak pisze pan Pater, aby ocenić zasadność propozycji, należy każdy proponowany przepis analizować odrębnie. Trzeba też wziąć pod uwagę deklarację rządu o planach przedstawienia projektu nowelizacji ustawy w zakresie dotyczącym m.in. asystentów rodziny i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej. Dlatego pan Krzysztof Pater proponuje dezyderat do minister rodziny i polityki społecznej z prośbą o ocenę każdego postulatu zawartego w petycji oraz informację, jakie zmiany w zakresie funkcjonowania asystentów rodziny i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej rząd przewiduje w najbliższym czasie.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Demograficznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Piotr Gołębiowski:

Piotr Gołębiowski, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Demograficznej.

Moje biuro zajmuje się tematyką pieczy zastępczej i wspieraniem rodziny szeroko pojętej. Chciałbym tylko zaznaczyć, że większość tych postulatów jest znana ministerstwu. Od dłuższego czasu analizujemy je też pod tym względem. W tej chwili pracujemy nad projektem ustawy, który tę kwestię reguluje bardzo kompleksowo. Jest ona na ukończeniu konstatacji wewnętrznych i już przygotowujemy się do umieszczenia go w zespole programowania prac rządu. Wydaje mi się, że w tej sytuacji lepiej byłoby raczej zaprzestać pracy nad tą petycją, dlatego że w najbliższym czasie planujemy wypuścić gotowy projekt ustawy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie.

Szanowni państwo, przy tej deklaracji tym bardziej jednak postulowałbym wystąpić z dezyderatem, bo poznamy stanowisko rządu wobec tych postulatów, czyli w jakim kierunku będą szły rozstrzygnięcia postulowanych rozwiązań. Taka byłaby moja propozycja.

Panie pośle, bardzo proszę o rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, część zaproponowanych w petycji postulatów na pewno zasługuje na uwzględnienie. Natomiast część z tych postulatów jest już uregulowana w obowiązujących przepisach, na przykład ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych, która przysługuje asystentowi rodziny. Poza tym zagadnienia te powinny być omawiane w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, bo to jest merytorycznie właściwa komisja.

W związku z tym przychylam się do wniosku pana przewodniczącego, aby skierować dezyderat do ministra rodziny i polityki społecznej, aby te wszystkie punkty omówić, żebyśmy mogli mieć informacje bardziej szczegółowe do podjęcia dalszych działań. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Również wnoszący petycję w ten sposób pozna stanowisko rządu wobec swoich postulatów i będzie można te argumenty potem przywoływać w debacie publicznej.

Czy wobec rekomendacji, by wystąpić z dezyderatem do ministra rodziny i polityki społecznej, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

Przypominam, że punkt piąty został zdjęty z porządku posiedzenia. Zatem na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Dziękuję wszystkim za udział. Zamykam posiedzenie Komisji.